Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

12 февруари 2026 година*

„Иск за установяване на неправомерно бездействие — Искане за издаване на разпореждане — Молба за постановяване на временни мерки — Непредставляване на ищеца — Нередовности, които не са отстранени — Явна недопустимост“

По дело T-404/25,

Miguel Ángel Navarro Fernández с местожителство в Мадрид (Испания), представляван от самия него,

ищец,

срещу

Европейски парламент,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: P. Škvařilová-Pelzl (докладчик), председател, I. Nõmm и R. Pezzuto, съдии,

секретар: V. Di Bucci,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

постанови настоящото

Определение

1 С иска си, основан по същество на членове 265, 278 и 279 ДФЕС, ищецът, г-н Miguel Ángel Navarro Fernández, иска от Общия съд, първо, да установи, че Европейският парламент неправомерно се е въздържал да разпореди на Европейската комисия да започне производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу Кралство Испания заради продължаващото влошаване на състоянието на мрежата „Натура 2000“ в Арганда дел Рей (Испания), второ, да разпореди на Парламента да предприеме действия в максимален срок от един месец, като изпрати преписката на Комисията, или при условията на евентуалност, като сам предяви иск за установяване на неправомерно

* Език на производството: испански.

бездействие срещу последната, трето, да разпореди на Комисията да извърши проверка на място, четвърто, да поиска от Комисията да прикани Кралство Испания спешно и незабавно да приеме мерки за физическа защита на него и на семейството му, и пето, да приеме временни мерки.

От правна страна

2 По силата на член 126 от Процедурния правилник, когато искът или жалбата е явно недопустим(а), Общият съд може по предложение на съдията докладчик във всеки един момент, без да провежда докрай производството, да реши да се произнесе с мотивирано определение.

3 В случая Общият съд счита, че делото е достатъчно изяснено от доказателствата по преписката и в съответствие с член 126 от Процедурния правилник решава да се произнесе, без да провежда докрай производството.

4 Следва да се припомни, че член 19, трета и четвърта алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към производствата пред Общия съд съгласно член 53 от този статут, предвижда две отделни и кумулативни условия за представителството пред съдилищата на Европейския съюз на страните, които не са визирани в член 19, първа и втора алинея от посочения статут, така наречените „непривилегировани“ страни. Съгласно първото условие, предвидено в член 19, трета алинея от посочения статут, тези страни трябва да се „представляват от адвокат“. Съгласно второто условие, предвидено в член 19, четвърта алинея от същия статут, само адвокат, който има право да практикува пред съд на държава членка или на друга държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), може да представлява или да подпомага страна пред съдилищата на Съюза (решение от 4 септември 2025 г., Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO, C-776/22 P, EU:C:2025:644, т. 49, и определение от 30 октомври 2025 г., Arasteh/Комисия, C-590/25 P (R), непубликувано, EU:C:2025:861, т. 10).

5 От практиката на Съда следва, че първото кумулативно условие по член 19, трета алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, което се състои в задължението на непривилегированите страни да се „представляват от адвокат“, налага по-специално на непривилегированите страни забрана за „представителство сам на себе си“ пред съдилищата на Съюза, тоест тези страни в никакъв случай не могат да се представляват сами (решение от 4 септември 2025 г., Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO, C-776/22 P, EU:C:2025:644, т. 58 и 59; в този смисъл вж. също определение от 30 октомври 2025 г., Arasteh/Комисия, C-590/25 P (R), непубликувано, EU:C:2025:861, т. 11).

6 Тъй като в Статута на Съда на Европейския съюз или в Процедурния правилник на Съда или на Общия съд не е предвидено никакво изключение от тази забрана, предявяването на иск или подаването на жалба, подписан(а) от самия ищец или жалбоподател, в никакъв случай не може да е достатъчно за предявяването на иск или подаването на жалба, при това дори ако ищецът или жалбоподателят е адвокат, който има право да практикува пред национален съд (вж. решение от 4 септември 2025 г., Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO, C-776/22 P, EU:C:2025:644, т. 60 и цитираната съдебна практика; в този смисъл вж. също определение от 30 октомври 2025 г., Arasteh/Комисия, C-590/25 P (R), непубликувано, EU:C:2025:861, т. 11).

7 В случая, макар ищецът да се позовава на качеството си на адвокат, който има право да се явява по дела пред испанските съдилища, трябва да се констатира, че искът му е подписан само от него.

8 От съдебната практика обаче следва също, че с оглед на тежестта на последиците за ищеца или жалбоподателя от нарушение на член 19 от Статута на Съда на Европейския съюз, а именно обявяването на иска или жалбата му за недопустим(а), което не подлежи на саниране, и при липсата на изрични указания в обратния смисъл в Статута на Съда на Европейския съюз и в Процедурния правилник, Общият съд трябва, ако счете, че забраната за „представителство сам на себе си“ пред него не е спазена и преди да обяви иска или жалбата за недопустим(а), да прикани ищеца или жалбоподателя да определи нов адвокат (вж. в този смисъл решение от 4 септември 2025 г., Studio Legale Ughi e Nunziante/EUIPO, C-776/22 P, EU:C:2025:644, т. 75—79 и цитираната съдебна практика).

9 В случая на 21 октомври 2025 г. секретариатът на Общия съд отправя до ищеца първо искане за отстраняване на нередовности в исковата молба, с което иска да се определи нов представител в съответствие с изискванията на член 19 от Статута на Съда на Европейския съюз. Ищецът отговаря с писмо, в което не посочва представител, а уточнява, че представлява сам себе си. На 20 ноември 2025 г. председателят на шести състав решава да не приложи това писмо към преписката по делото.

10 Същия ден секретариатът на Общия съд отправя до ищеца второ искане за отстраняване на нередовности в исковата молба в същия смисъл като предходното искане. Ищецът не отговаря на искането.

11 Тъй като нередовностите не са били отстранени в определения срок, искът трябва да се отхвърли като явно недопустим.

По съдебните разноски

12 Тъй като настоящото определение е постановено, преди исковата молба да бъде връчена на Парламента и преди той да е направил съдебни разноски, достатъчно е да се постанови, че ищецът понася направените от него съдебни разноски в съответствие с член 133 от Процедурния правилник.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

определи:

1) Отхвърля иска като явно недопустим.

2) Г-н Miguel Ángel Navarro Fernández понася направените от него съдебни разноски.

Съставено в Люксембург на 12 февруари 2026 година.

Секретар
V. DI BUCCI

Председател
P. Škvařilová-Pelzl